

PARAULES DEL SUD

PERE CASALDÀLIGA

Si Tu m'has estimat sempre
i sempre m'estimaràs,
que menys puc fer
que estimar-te?

No per ser rosa
Deixa de ser flor.

El meu pensament en el món,
com un colibrí a São Paulo.

Parlant de l'estimada, el poeta
venecolà Rafael Cadenas escriu:
"En el teu regne tots els dies es
tornen suficients." Amb molta més
veritat, si parlem del Teu Regne.

Que la meua paraula, Senyor,
no sigui més que la meua vida.
Sigui la meua paraula jo.

La veu dels pobres es farà sentir
cada vegada més en un món en
què els que tenen la vida
garantida són 500 milions, i els
exclusos, més de 5.000 milions.

El que va ser president del
CELAM, i veritable patriarca
de l'Amèrica Llatina, el
cardenal argentí Eduardo
Francisco Pironio, volia que la
nostra Església fos "peregrina,
pobre, pasqual i
llatinoamericana".

El cristianisme exigeix al
mercat el límit i el servei del
proïsme.

Quan l'evangeli escrit
Em desconcerta,
apel·lo al Teu Cor.

Jo sóc jo
i la meua computadora.

La Trinitat és el nostre hàbitat.

En guaraní l'economia de
reciprocitat es diu "mans
obertes recíprocament".

No esfullis la rosa,
no l'expliquis.

En el treball del Regne no hi
ha altra jubilació que
l'esperança.

En lloc d'arreglar el pont,
avisen que "hi ha perill".

Jesús no explica la creu: la
comparteix.

Si no fos per obrir-les,
sobrarien les finestres.

En Jesús de Natzaret una
voluntat humana es posa en
total sintonia amb la voluntat
divina.

Jo sóc soledat.
Tu ets soledat.
Nosaltres som companyia.

Ja sóc vell, i encara
em ronda, camí endins,
la garsa blanca de la Utopia.

No siguis tan lliure, tan lliure, que
només siguis lliure per a tu mateix.

Cada cor humà
és un buit de Déu.

"A la casa del meu Pare hi ha
moltes estances", diu Jesús.
Això s'ha d'entendre no
solament del cel, sinó també de
la terra.

"El menyspreu de la política és
la venjança dels pobres" (Plínio
Arruda Júnior). Però ja sabem
que la venjança mai no
conduïx enlloc".

La veritable religió és l'aliança
de dues llibertats: la divina i la
humana.

Però abans i després,
amb la mort per entremig,
la meva vida sempre és la
meva vida.

Pot haver naufragat algun
vaixell o alguna piragua. La
Utopia, com Jesús, continua
caminant, potser de nit, sobre
les aigües.

El que és cert és que no hi ha un
Déu natural i un altre de
sobrenatural. I hi ha un sol ordre
que és natural, històric i diví.

No et dediquis a adobar
problemes. Assaja solucions.

La veritable Nova
Evangelització només pot ser
la vella evangelització de
Jesús: anunciar la bona notícia
als pobres.

Com Jesús, els seus deixebles
han de dedicar-se a fer pa del
pa, no pa de les pedres. I, en
darrer terme, donar com a pa
el propi cos.

Sense Jesús, l'Esperit no té la
cam de la història. Però sense
l'Esperit, Jesús no té el futur
de la història.

El Fill, amb la seva sang,
és el vi de Déu.
L'Esperit és el seu oli.

Sóc encara ahir,
Em vaig fent avui,
i ja sóc
el que seré.

Bastarien les parets.

Jesús sense la Causa de
Jesús, que és el Regne, seria
un passat més.

Per fer la multiplicació dels
pans cal partir dels pans que el
Poble té.

No coneixem Déu en ell
mateix; el coneixem en
nosaltres.

Només la identitat pot dialogar
amb l'alteritat.

La Resurrecció va fer esclatar
els límits de la cam històrica de
Jesús.

En la distància espiritual del
desert pot haver-hi una
"proximitat" més profunda.

En lloc d'obrir-nos a la
compassió, ens tanquem en
l'autocompassió: en la
compassió del propi melic. En
l'autocompassió gastem les
entranyes, ens dediquem a
adobar problemes.

La veritable religió és l'aliança
de dues llibertats: la divina i la
humana.

Es pot i cal evangelitzar els
rics i els pobres.
Però no es pot
evangèlicament optar pels
pobres i pels rics.

Fa molt temps que el món
sap, per experiència, que la
política externa dels EUA és
perversa. El que costa
entendre és que una alarmant
majoria del poble nord-
americà continuï donant
suport als successius
mandataris que executen
aquesta política.

No les Teves paraules,
la Teva fe.
No les Teves faccions,
la Teva ànima.
Però la Teva història,
Jesús.
La Teva vida fidel i rebel
Que va acabar a la Creu.